

(811) ἐγένετο τοῦχοι ἐν τοῖς ποταμοῖς τοῦ Αἰμου, ὥς συνηθὺς νομίζεται ἀλλ' ἐν διόδῳ τῆς Στραντζῆς μεταξὺ τῶν νῦν χωρίων Φακία (οὐρὸν Φακιά) καὶ Καραμπουνά, τ. ἔ. νοτίως τῶν παλαιῶν ἐπὶ Ὀμορτιάδων ὀνομαζομένων τῆς Βουλγαρίας, ἔνθα ἡ τάφος Ἐρκεσία ἀπὸ Δεβελτοῦ πρὸς Μακρολίβαδον (Οὐζουντζόβ) Ἐπομένως ἡ ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου κατάληψις καὶ πυρπόλησις τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κρούμου Πλίσκας ἐκείθιν τοῦ Αἰμου εἶναι μῦθος, κακῶς ἐρμηνευομένης τῆς λέξεως α ὕ λ ἡ,τις σημαίνει τὸ στρατόπεδον καὶ οὐχὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κρούμου. Ὁ Νικηφόρος ἐκκινήσας τῇ 20ῇ Ἰουλίου ἀπὸ τοῦ μεθορίου φρουρίου Μαρκέλλης μετὰ πολλοῦ στρατοῦ πεζῶν καὶ ἱππέων καὶ ἐφοδιοπομπίας μεγάλης καὶ τῇ 26ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡττηθεὶς καὶ φονευθεὶς, ἀφού ἐν τῷ μεταξὺ κατέλαβε τὸ στρατόπεδον (σύλῃν) τοῦ Κρούμου, ἦτο φρικτῶς ἀδύνατον νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν πορόδων τοῦ Αἰμου (Σιδηράς), πολλῶ δὲ ἤτιον νὰ ὑπερβῇ τὸ ὄρος καὶ νὰ χωρήσῃ μέχρι Πλίσκας. Ὁ συγρ. τοποθετεῖ τὸ φρούριον τῆς Μαρκέλλης, τὴν ἀπετηριαν τῆς ἐκστρατείας τοῦ Νικηφόρου, πολὺ νοτίως καὶ οὐ μακρὰν τῆς Ἀδριανουπόλεως. Κατὰ τὴν Ἀναν τὴν Κομνηνὴν ὅμως πλησιον τῆς διόδου τοῦ Αἰμου Σιδηράς (παθανῶς πρὸν Βερεγιάβων) ἀπὸ νότου ἔκειτο τὸ φρούριον Γολόη, ἡμίσαιαν ἡμέραν δυτικῶς τοῦ Ἀειοῦ. Μεταξὺ δὲ Γολόης καὶ Διαμολέως μεθ' ἡμισείας ἡμέρας δρόμον ἔκειτο τὸ φρούριον τῶν Μερκελίων καὶ ἔκειτο πρὸς τὸν Αἰμόν. Οὗτω ἦτο δυνατόν ἐρμολόμενος ἐκ Μαρκέλλων νὰ φθάσῃ ὁ Νικηφόρος μέχρι τῶν διόδων τοῦ Αἰμου, ὅπου τῷ εἶχε στήσει τὴν ἐνέκλιτον ἀπὸ τῶν ὑποχωρῶν καὶ προβάλλων ὄρους εἰρήνης. Ἀναμφιβόλως ὁ Νικηφόρος δὲν ἐχώρησαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Φίλων

Μπ. καὶ τῆς πανεπ. Σοφίας. Οἱ τοιοῦτοι πορὶ τῇ Μεξικ. τάφοι. Περιγράφονται λεπτομερῶς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων λίθινον ἐντὸς τάφοι θολοειδεῖς μετὰ δύο δωμάτων. πρὸς τοὺς Μυκηναίκοις κειμεῖον χωμάτων Μολ-τεπὲ καὶ Κοῦρ-καλὲ καὶ οἰκισμένον, ἐσκαφέντων τυσηματικῶς ἀπὸ τοῦ 1932, παρὰ τῇ κομῇ Μεξικ, 6 χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τοῦ ἀκραίου Βουλγαρικοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Σβίλεν-γκράδ παρὰ τοῖς Ἑλληνικοῖς μεθορίαις. Ὁ πρῶτος εἶχε καὶ διάδρομον ἀγόντα εἰς αὐτὸν ὅμοιον τοῖς Μυκηναίκοις, ὁ δὲ δεύτερος ἐστειρεῖτο τοιοῦτον. Ἐν τῷ χώματι τοῦ πρώτου ἀνευρέθησαν καὶ κτερίσματα, ἀνήκοντα εἰς μεταγενεστέρων τοῦ τάφου ταφὴν γενομένην ἔξω τοῦ λιθίνου τάφου κατὰ τὸν 4ον π. Χ. αἰῶνα, ὡς διαπιστοῦται ἐκ τῶν συνευρεθεισῶν δύο ἀργυρῶν δραχμῶν τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Τὰ κτερίσματα τοῦτα, περιγραφόμενα λεπτομερῶς, ἦσαν χρυσὰ κοσμήματα, μωργαρίται, δακτύλιοι, ἐντότια, ὄρει χαλκίνα ἀγγεῖα, λυχνία, κύπελλα, ἀμφορεῖς καὶ ἀγαλμα θύς, πρὸς δὲ καὶ λείψανα κεκαυμένων ἀργυρῶν ἀγγείων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων. Ὁ δεύτερος τάφος φαίνεται σεσηλημένος ἀρχαϊοθεν. Παρατίθενται σχεδιαγραφήματα τῶν τάφων καὶ εἰκόνες τῶν ἀνευρεθέντων ἀντικειμένων. Οἱ τάφοι εἶναι λείψανα τῆς Μυκηναϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἐξακολουθοῦσας πιθανῶς νὰ ὑφίσταται ἐν Θράκῃ καὶ κατὰ τοὺς κατόπιν χρόνους, ὅτε αὐτὴ δὲν ὑφίστατο πλέον ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἐπιστημονικωτάτη αὐτὴ μελέτη τοῦ διασημοῦ Βουλγάρου ἀρχαιολόγου εἶναι σπουδαία συμβολὴ εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀρχαιοτήτας. Βουλγαριστὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ ἀρχαιολ. ἴνστιτούτου (Σ.Κ.Α.) τόμ. ΧΙ, ἔτ. 1937. σελ. 1—116 μετὰ περιλήψεως ἐν ταύτῃ γεγραμμένη (Μ.Κ.Α.)

h. de la libreria
Αποβλήτος:
80.387
1939.590-591

νικῇ σχολῇ τὰ αὐτόθι σταυροπήγια, τὴν τε μονὴν τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος μετὰ τοῦ μετοχίου τῆς καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Προδρόμου. 1796 Μαρτίου Ἰνδ. ιδ', Κῶδ. Η' 255—56. Ἐδημοσιεύθη ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῷ «Νεολόγῳ» 1881 ἀρ. 3772, καὶ ἐν Δελτίῳ Ι' καὶ Ε' Ἐταιρείας Β' 85—87.—27 Τοῖς προκρίτοις Αἵνου συνοδικῇ κυροῦσα τὴν εἰς τὴν Σχολήν, τὸ Ὁρφανοτροφεῖον καὶ τὸ Νοσοκομεῖον τῆς Αἵνου ἀφιέρωσιν τοῦ μαγαζείου τοῦ μοναχοῦ Λασκαράκη, Χατζῆ-Μανωλάκη ἀκυροῦσα δὲ τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ αὐτοῦ μαγαζείου εἰς τὴν μονὴν τῆς Σκαλωτῆς· ὑπὸ τοῦ ἰδίου μοναχοῦ Λασκαράκη, μονάσσοντος ἐν αὐτῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Λεοντίου. 1823 Δεκ. 29 Κῶδ. ΙΕ' 94-5 6.

ΣΤ' Σχολῇ Γ' α ν ο χ ὠ ρ ω ν 32 Σιγίλλιον κυροῦν τὴν σύστασιν Ἑλλ. Σχολῆς τῶν Γανοχώρων ἐπαρχίας Ἰωαννίνων καὶ καθορίζον τοὺς πόρους καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς· Κῶδ. Η' 286—87.

Ζ' Σχολῇ Διδυμοτείχου 33 Τῇ ἐπαρχίᾳ Διδυμοτείχου ἐπικύρωσις τῆς νεοσύστατου Κοινῆς Σχολῆς τῶν καὶ ἵνα οἱ πόροι αὐτῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας τεθῶσιν ἐν ἀσφαλεῖ. Κῶδ. Ι' 14. 30 31.—34 Τοῖς Προκρίτοις Διδυμοτείχου, ἵνα ὑποδεχθῶσι τὸν νέον μητροπολίτην τῶν, ἐρχόμενον πρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκτελέσωσι τὸ σχολεῖον τῶν μισθοδοτοῦντες τὸν διδάσκαλον διὰ τῶν ἐκτελεσθέντων ἀλλομένων ἐξ ἡμισίας ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν Καστροῦ καὶ Κωνσταντίας. 1824 Μαρτίου Κῶδ. ΙΕ' 94-5 6.

Η' Σχολῇ Ἐπιβατῶν (Σηλυβρίας) 35 Σιγίλλιον τοῦ Σχολείου Ἑλλην. Ἐπιβατῶν Σηλυβρίας σιγίλλιον. 1796 Μαρτίου Ἰνδ. ιδ', Κῶδ. Η' 262—63.—36 Σιγίλλιον περὶ διοικήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῆς ἐν Ἐπιβάταις (Σηλυβρίας) Ἑλλ. Σχολῆς. Κῶδ. Ι. 270.

ΚΒ' Σχολῇ Ραιδεστίου 71 Σιγίλλιον περὶ τῆς ἐν Ραιδεστῷ δαπάνῃ τοῦ Ἡρακλείας Μελετίου συσταθείσης Ἑλλην. Σχολῆς 1817. Αὐγ. Ἰνδ. ε', Κῶδ. ΙΙ' 45—46.

ΚΕ' Σχολῇ Σηλυβρίας 77 Σχολῆς Ἑλληνικῆς καὶ Κοινοῦ Σηλυβρίας Σιγίλλιον. 1799 Ἰουνίου Ἰνδ. β'. Κῶδ. Η' 328—30.

Λ' Σχολῇ Σωζοπόλεως 95 Σιγίλλιον περὶ τῆς ἐν Σωζοπόλει Ἑλλ. Σχολῆς καὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῆς· ἐκ τῶν τόκων τῶν 13 χιλ. γροσίων, ἃ ἐδωρήσατο αὐτῇ ὁ Βιτοπεδινὸς Θεόφιλος Σωζονπολίτης 1817 Δεκ. Ἰνδ. ζ', Κῶδ. ΙΙ' 61—62.—96 Τῷ Σωζονπόλει Κωνσταντῖν Συστατικῇ τοῦ ὁσιωτάτου διδασκάλου Παΐσιου ἀπερχομένου ἀναλαβεῖν τὴν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ αὐτόθι Σχολῇ διδασκαλίαν. 1825 Φεβρ. 16. Κῶδ. ΙΕ' 272.

Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Θράκῃ. Εἰς τὸν περυσινὸν Ὁ τόμον τῶν «Θρακικῶν» (Σελ. 492) ἀνεφέραμεν διὰ τὰς ἐν Ἀνατολικῇ Θράκῃ ἀνασκαφάς. Ὁ τὰς περυσινὰς ἀνασκαφάς ἐν Λουλὲ Βουργάζ ἐνεργήσας Δρ. Ἀρίφ Μουφίτ Μάνσελ ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ εἰδικὸν τεύχος (σ. 36—

ΕΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

• Θρακικὴ
7. 2. 1938
r. 393-395

46) τῆς «Turquie Kemaliste» τὸ ἀφιερωμένον εἰς τὸ Β' Συνέδριον τῆς Τουρκικῆς Ἱστορίας καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἱστορίας (20—26 Σεπτεμβρίου 1937), τὸ ὁργανωθὲν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῆς Τουρκικῆς Ἱστορίας, μακρὰν ἀναзоίνωσιν κεκοσμημένην διὰ 22 ὥραιων εἰκόνων περὶ τῶν ἐν Θράκῃ ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ ἔτος 1936—37. Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν γραφομένων του πρόκειται περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ἐν Λουλέ Βουργάζ ἐνὸς τῶν πολυπληθῶν τύμβων τῶν εὐρισκομένων ἐν Θράκῃ, ὁμοίον τοῦ ὁποίου εἶχον ἀνασκάψει κατὰ τὸ 1912 ἐν Σηλυβρία ὁ κ. Georges Seure μετὰ τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς μου, καὶ τοῦ ὁποίου σχετικὰς εἰκόνας ἐδημοσίευσαν τὰ «Θρακικά» τόμ. Α' σελ. 325. Ὁ κ. Seure εἶχε προηγουμένως κάμει παρομοίας ἀνασκαφὰς ἐν Βουλγαρίᾳ.

Εἰς τὴν ἐκθεσιν ἀναφέρεται ὅτι, διὰ νὰ καθορίσῃ τὰς σχέσεις τῆς πνευματικῆς καλλιτεργείας, ἣτις ὑπῆρχε μεταξὺ Εὐρώπης καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, ἡ Ἑταιρεία τῆς Τουρκικῆς Ἱστορίας ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἀνασκαφὰς εἰς τὴν Θράκην καὶ ἐπεφάσθησε δι' αὐτὰς τὸν κ. Ἀρίφ Μουφίτ Μάνσελ, ὅστις ἔκαμε καὶ τὰς ἀνασκαφὰς κατ' Αὐγούστον τοῦ 1936, μελετήσας τὰ κατὰ τοὺς τύμβους ἀνασκαφὰς πάντες κωνικοῦ σχήματος ἔχουν 5,15 μ. ὕψος καὶ 30—70 μ. διάμετρον καὶ ἀφίσκονται ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἀλυσίδας. Μετακοὶ ἐξ ὧν ἀνασκαφῶν εἶναι εἰς τὸ πρῶτον κεκοσμημένον ἐκτελεσθῆναι, ὅς ἐστιν τὸ πόλεον τῶν ἐνναεκαμυῶν δὲ τῆς ἀπὸ αἰῶνων. Τοὺς τύμβους ἀνασκαφῶν ἐκτελεσθῆναι ἐν τῇ πόλει συγκροτήματα. Τὸ πρῶτον περιλαμβάνει τοὺς εὐρισκόμενους πρὸς Β' τοῦ Ἐργένῃ ἐντὸς λεμβιδίων καὶ γονίμων κοιλάδων αἱ ὅσαι πάντοτε θὰ κατοικοῦντο, πέριξ τῆς Ἀδριανουπόλεως, Suloglu ¹⁾ Βίζας καὶ Σαράϊ, τὸ δεύτερον εὐρισκόμενον εἰς τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Ἐργένῃ καὶ τρίτον τὸ Kabahūyūki ¹⁾ καὶ τοὺς εὐρισκομένους πρὸς Ν. τοῦ Ἐργένῃ καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν Ἀδριανουπόλεως Οὐζοῦνζιοπροῦ Κεσσάνης, Ὑψάλων καὶ Κεσσάνης, Μάλγαρα-Ραιδεστοῦ. Ὡς γράφει ἡδυνήθη νὰ σημειώσῃ περὶ τοὺς 400. Ἀνασκάψας κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1936 τύμβον 7,50 μ. ὕψους καὶ 50 μ. διαμέτρου εὐρισκόμενον παρὰ τὸ ζαχαροποιεῖον τῆς Ἀλπουλλοῦ δὲν ἦρε κανένα τάφον, ἀλλ' εἰς βάθος 0,25—0,30 μ. κάτω τῆς ἐπιφανείας εὐρέθησαν διάφορα τεμάχια ἀγγειοπλαστικῆς καὶ ὁστὰ μεγάλων ζώων. Τὰ πλεῖστα ἀγγεῖα φέρουν διακοσμήσεις γεωμετρικὰς ἀπὸ εὐθείας γραμμῆς. Αὐτὰ τὰ τεμάχια τοῦ Ἀλπουλλοῦ ὁμοιάζουν μὲ τὴν κεραμικὴν τῆς προϊστορικῆς Ἀνατολῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ Aunjetiz διαδεδομένον εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην καθὼς καὶ μετὰ τὰ τῆς ὀρειχαλκίνης ἐποχῆς τὰ εὐρισκόμενα εἰς Tösseg τῆς Οὐγγαρίας. Φαίνεται ὅτι μεγάλαι μάζαι ἀνθρώπων εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ὀρει-

1) Ἴσως νὰ πρόκειται περὶ νέων (μετὰ τὸ 1922) ὀνομάτων πόλεων· προηγουμένως δὲν ἔτυχε νὰ ἀκούσω τοιαῦτα ὀνόματα.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
"ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ.,
1938

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος	ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ
Γ. Γραμματεὺς	ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΚΟΡΑΚΑΣ
Τομίας	ΙΩΑΚΕΙΜ ΛΑΓΙΑΣ
Σύμβουλοι	ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ
	ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΗΣ

ΑΝΑΣΤ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΚΣ. ΚΑΛΑΜΙΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΥΒΕΡΗΣ
ΚΙΜΩΝ ΚΟΚΚΩΝΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΦ
ΘΩΜΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΠΠΩΝΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΑΘ. ΓΚΕΜΟΥΣΓΕΡΔΑΝΗΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΛΤΣΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΙΡΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΟΥΪΖΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΜΗΚΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ
ΖΗΣΗΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΘ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Μέγας Εὐεργέτης

† ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ. Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Εὐεργέτης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Μεγ. Δωρηταί

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

χάλκινην αιδώνα ἀπὸ τὴν Μεσημβριὴν Ρωσσίαν ἐξεχύθησαν εἰς Εὐρώπην καὶ ἐκεῖθεν Ν. Α. μέχρι τοῦ Ἀλπουλλοῦ.

Κατὰ τὸ 1937 ἀνέσκαψε 3 ἐκ τῶν 4 τύμβους ἐπὶ ὑψωμάτων 3,5 χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τοῦ Λουλέ Βουργάζ. Εἰς τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν ὕψους 11 μ. καὶ διαμέτρου 65 μ. εὐρέθησαν δύο τάφοι ἐνδιαφέροντες, ἀνήκοντες εἰς τὸν II αἰῶνα μ. Χ.. Ὁ κυρίως τάφος εὐρίσκεται εἰς βάθος 11 μ. καὶ συνίστατο ἀπὸ δύο λάκκους. Ὁ μεγαλύτερος διαστάσεων 2,06X2,77 μ. εἰς 0,70 μ. βάθος, εἶχεν ἕν μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ κεκαλυμμένον ἀπὸ ἄργιλλον· ὁ μικρότερος 0,66X1,37 ἦτο τοποθετημένος εἰς τὸ μέσον τοῦ πρώτου. Ἐντὸς τοῦ μικροτέρου μεταξὺ τῶν ὑπολειμμάτων καρβουνίου καὶ κόνεως τοῦ ἀποτεφρωμένου σώματος εὑρε 2 χρυσᾶ ἐνώτια, 1 ἀργυροῦν δακτύλιον, 2 ὀρειχάλκινα βραχιόλια καὶ διαφόρων σχημάτων καὶ διαστάσεων θαλάσσιον φιάλας καὶ ἄλλα. Τὰ διάφορα ἀντικείμενα μᾶς ἀποκαλύπτουν ὅτι ὁ τάφος ἀνήκει εἰς γυναῖκα καὶ ἦτο ἀπὸ τὰς διαστάσεις τῶν βραχιολίων καὶ δακτυλίου, εἰς νέαν ἡλικίαν.

Ὁ δεύτερος τάφος περιεῖχε πλουσιότερα εὑρήματα καὶ ἦτο ἀπὸ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ τύμβου 2 μ. ὑψηλότερον τοῦ ἐδάφους. Ὁ τάφος ἦτο διαστάσεων 2,5 X 0,45 καὶ 0,30 μ. βάθους. Εἰς τὸν τάφον εὐρίσκεται ἡ τέφρα τοῦ ἀποτεφρωθέντος πτώματος· περιεῖχε ἀκόμη καθρέπτην τῆς χειρός, ὁ ὁποῖος εἶχεν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος ἀνάγλυφον νεοαττικὴν ναυτικὴν ἄποψιν κλπ. Πέριξ τοῦ τάφου εὐρίσκοντο διάφορα ἀντικείμενα.

Ἐὰν παραβάλλωμεν τὸ περιεχόμενον τῶν δύο τάφων βλέπομεν ὅτι τὰ διάφορα ἀντικείμενα ἦσαν τῆς αὐτῆς προελεύσεως καὶ ἀναμφιβόλως ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ εὐρεθέντα εἰς τὸν δεύτερον τάφον εἶνε σπουδαιότερα, ὑποθέτομεν ὅτι ἡ νέα ἀνήκουσα εἰς εὐγενῆ Θρακικὴν οἰκογένειαν ἀπέθανεν εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας της καὶ ἐτάφη εἰς αὐτὸν τὸν τάφον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατεσκεύασαν τὸν τύμβον. Ἀργότερον γυνὴ τις τῆς αὐτῆς οἰκογενείας (πιθανὸν ἡ μήτηρ της) ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τύμβου. Πράγματι δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη διαφορὰ χρόνου μεταξὺ τῶν δύο τάφων.

Μ.Α.Σ.